

at det kommer meget sent, idet de Overenskomster, som skal træffes i Henhold til denne Lov — saadan kan man godt kalde det —, forlængst er truffene, og Lovforslaget kommer kun som en Stadfæstelse af de allerede truffene Overenskomster. Det gaar kortelig ud paa at bemyndige Landbrugsministeren til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at afslutte Overenskomst med de her i Landet værende Sukkerfabrikker om en Ordning, hvorved der sikres Roedyrkerne en Betaling af 6 Kr. pr. hkg Roer af Høst 1920, altsaa en noget højere Pris end den i Fjor, hvilket vel ogsaa i høj Grad maa siges at være paakrævet.

Naar jeg udtalte, at Lovforslaget kommer noget sent, mener jeg dermed, at de Overenskomster, som er blevet truffet angaaende denne Ordning, er af den Karakter, at de i sig indeholder en Opfordring til den størst mulige Produktion af Sukker, og hvis ikke disse Overenskomster allerede havde været truffene, men først nu skulde træffes, vil det ingen Betydning have haft, men paa det Tidspunkt, disse Overenskomster blev truffet, havde det efter min Mening ret stor Betydning, idet alle tre Faktorer, om jeg maa kalde det saadan, er interesserede i at frembringe den størst mulige Produktion, nemlig baade Sukkerroedyrkerne, Fabrikkerne og Samfundet i Almindelighed. Saavel Sukkerroedyrkerne enkeltvis som Landet i sin Helhed er af flere Grunde i høj Grad interesserede i, at der kan blive en stor Del til Eksport, og at Eksportprisen bliver saa høj som muligt.

Hvad angaar det rent finansielle, vil som det fremgaar af Bilagene til Lovforslaget, det Sukker, Staten overtager, komme i noget højere Pris, end det er i for indeværende Aar. Der er opstillet en Kalkule, som skulde vise, at trods dette vilde der, hvis man fastholdt de Priser, der i Øjeblikket er gældende henholdsvis for Husholdningsukker og Industrisukker, paa det nærmeste være Balance, men det er vel afhængigt af, hvor stor Sukkerproduktionen bliver, og til hvilken Pris der kan eksporteres. I alle Tilfælde mener jeg, at Staten ikke maa have noget Tab af Sukkerordningen, men da Regering og Rigsdag i saa Henseende staar frit og til enhver Tid kan bestemme, hvilken Pris der skal sættes paa Husholdningsukker og Industrisukker, vil man kunne følge disse Bevægelser og varetage denne Interesse. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at saaledes som Forholdene har udviklet sig, hvor Prisen stadig er gaaet i Vejret paa Eksportsukkeret, vil der ikke være megen Fare i saa Henseende.

Der er altsaa, som sagt, allerede paa et tidligere Tidspunkt givet Tilslutning til de Overenskomster, her er omtalte, og jeg finder derfor ingen Anledning til at komme ind paa principielle Betragtninger, men skal anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Hauge: Jeg skal anbefale Lovforslaget, saaledes som det her foreligger i sin knappe Form. Det gaar ud paa, at Landbrugsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at afslutte Overenskomst med de danske Sukkerfabrikker om en Ordning, hvorved der sikres Roedyrkerne en Betaling af 6 Kr. pr. hkg Roer af Høst 1920. Det bliver nu ikke den endelige Pris, da jeg gaar ud fra, Sukkerroedyrkerne regner selv med en betydelig højere Pris, og det er ogsaa at antage, at de vil faa en betydelig højere Pris. Af Bilag III fremgaar det, at Sukkerroedyrkerne skal have hele den Gevinst, der opnaas ved Eksport af 9 Mill. kg Sukker, antagelig foruden andre Godtgørelser, som indeholdes i den Overenskomst, der er sluttet med Sukkerroedyrkerne, men som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her. Overenskomsten er klart affattet, og ærede Medlemmer, der interesserer sig for Sagen, har selvfølgelig allerede set, hvad der staar i den, den findes som Bilag III til Lovforslaget. Selvfølgelig kan man sige, at det hele beror paa, hvilke Sukkerpriser man kan opnaa i 1920—21, men efter alt at dømme vil Sukkerpriserne fremdeles blive ret høje, hvor høje kan man naturligvis ikke sige, i Øjeblikket er de ca. et Par Kr. pr. kg; men det er kun Danmarks Befolkning, der har den Forret at faa Sukkeret til en meget billig Pris, i vort Naboland betales Sukker med, saa vidt jeg ved, over 2 Kr. pr. kg til det almindelige Forbrug. Sukkerroedyrkerne vil altsaa faa mere end de 6 Kr., som efter Lovforslaget sikres dem af Staten; den Overenskomst, der faktisk er truffet med Sukkerroedyrkerne, giver dem i Virkeligheden Tilsagn om, at de kan opnaa en betydelig højere Pris. De har krævet endnu meget mere.

Den Overenskomst, der er naaet, er først tilvejebragt efter meget langvarige og besværlige Forhandlinger. Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikkerne prøvede i Slutningen af Aaret 1919 paa at komme til en Overenskomst om Sukkerpriserne for 1920—21. Der førtes ogsaa Forhandlinger mellem Parterne, men de førte ikke til noget Resultat, de kunde ikke enes, og Sukkerroedyrkerne henvendte sig da til